

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.158/2021/26.sz.

A Debreceni Ítéltábla a Debrecenben, 2021. június 30. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 19.B.217/2020/57. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett II. r. és IV. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék a 19.B.217/2020/57. számú ítéletével mások mellett II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a. pont] miatt 3 év 6 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra, míg IV. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a. pont] miatt 2 év- végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett- fegyház fokozatú szabadságvesztésre ítélte. II. r. vádlott tekintetében rendelkezett az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról, kimondta, hogy a feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napja. Vonatkozásában 1.710.000 forint erejéig vagyonekobjást rendelt el. IV. r. vádlott esetében akként rendelkezett, hogy a vele szemben kiszabott szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap. A próbaidő tartama alatt e vádlott pártfogó felügyelet alatt áll. Ítéletében rendelkezett a pártfogó felügyelet magatartási szabályairól, és elrendelte, hogy IV. r. vádlott 2022. december 31 napjáig legalább 6 hónapon át köteles részt venni folyamatos kábítószer-használatot kezelő megelőző, illetve felvilágosító szolgáltatáson. Vele szemben 1.610.280 Ft erejéig vagyonekobjást rendelt el. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről is.

[2] Az ítélet ellen az ügyészség IV. r. vádlott terhére büntetésének súlyosítása, míg II. r. vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében fellebbeztek.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.71/2021/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak.

Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésre irányadó perrendi szabályokat megtartva a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségét elismerő nyilatkozatát és a tárgyaláshoz való jogáról lemondását végzésével elfogadta, és a vádlottak bűnösségét a váddal egyező tényállás és minősítés mellett megállapította. Mivel az ítéletben meghatározott büntetések ellen irányulnak a perorvoslatok, ezért az ügyben korlátozott felülbírálatnak van helye. A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság II. r. vádlott tekintetében törvényes, a büntetési célok elérésére alkalmas, a bünteteskiszabási elvekkel arányban álló tett-arányos büntetést alkalmazott, ezért annak mérséklése nem indokolt.

IV. r. vádlott esetében ugyanakkor a törvényszék túl nagy jelentőséget tulajdonított a vádlotti beismerésnek, és az enyhítő szakaszt indokolatlanul alkalmazva enyhe büntetést szabott ki. Nem vette figyelembe a bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyát, nagyfokú szervezettségét, valamint azt, hogy a büntetés végrehajtás felfüggesztésének nem álltak fenn a törvényi feltételei. A vádlott a bűncselekmény elkövetéséhez hosszabb időszakon keresztül saját gépjárművet használt, ezért esetében a Btk. 55. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel a járművezetéstől eltiltás is szükségesnek mutatkozik.

Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla tanácsülésen eljárva IV. r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítéletet változtassa meg: büntetését súlyosítsa végrehajtandó szabadságvesztésre, járművezetéstől eltiltás és közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélje, míg nc II. r. vádlott vonatkozásában az érdemi határozatot hagyja helyben.

[4] II. r. vádlott védője a 2021. április 29-én kelt beadványában az ügy nyilvános ülésen történő elbírálását indítványozta, míg fellebbezését a 2021. május 27 napján kelt beadványában indokolta.

Ebben kifejtette, hogy II. r. vádlott az előkészítő ülésen a váddal egyezően ismerte el büntetőjogi felelősségét, ezzel nagyban hozzájárult a büntetőeljárás gyors és eredményes befejezéséhez. Részletesen számba vette és elemezte az enyhítő körülményeket, melyek alapján az ítélet megváltoztatását és enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

[5] II. r. vádlott másodfokú eljárás során meghatalmazott védője a 2021. június hó 29. napján kelt beadványában ugyancsak a kiszabott büntetés mérséklését indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az enyhítő körülmények súlyához képest szigorú büntetést szabott ki, mely nem felel meg a Btk. 80. §-ában írott feltételeknek. Az elsőfokú bíróság egyáltalán nem vonta értékelési körébe .. II. r. vádlott pszichés problémáját megbetegedését. Az elsőfokú ítélet is rögzíti a törvényszék felé benyújtott... igazságügyi orvos szakértő és igazságügyi pszichiáter szakértő által készített egységes szerkezetű igazságügyi pszichiáter és orvos szakértői véleményt, azonban annak tartalmát nem vette figyelembe, holott azt okirati bizonyítékként értékelhette volna. Ebből pedig megállapítható, hogy II. r. vádlott milyen pszichés megbetegedésekben szenvedett. Álláspontja szerint akkor járt volna el helyesen az elsőfokú bíróság a vádlott beismerő vallomásának elfogadása után, ha a büntetés kiszabása vonatkozásában e vádlott tekintetében szakértői bizonyítást vesz fel. Ezt a törvényszék elmulasztotta, ezért indítványozta, hogy az ítéltábla térjen át tárgyalásra és kizárólag a büntetés kiszabása vonatkozásában bizonyítást vegyen fel II. r. vádlott pszichés állapotára.

[6] IV. r. vádlott védője előkészítő iratában az ügyészi fellebbezés elutasítását indítványozta.

Kifejtette, hogy a törvényszék ítéletében helytállóan állapította meg az enyhítő körülményeket, ugyanakkor a súlyosító körülményeket is kellően értékelte, ezért nem helytálló az ügyészi fellebbezés azon része, mely szerint a törvényszék büntetéskiszabási mérlegelése egyoldalú. A vádlott életvitelében beállott pozitív változásokra figyelemmel a büntetés súlyosítása nem szolgálná kellően a büntetés célját.

[7] Az ítéltábla a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség indítványára az ügyet tanácsülésre tűzte ki, mivel a tanácsülés megtartásának a Be. 598. § (2) bekezdésében írott feltételei a veszélyhelyzetre és a járványügyi készültségre vonatkozó szabályoktól függetlenül is fennálltak, azonban a védő kérelmére a felülbírálatra a Be. 599. §-a szerinti nyilvános ülésen került sor. Az ítéltábla nem tartotta alaposnak II. r. vádlott védőjének a tárgyalás kitűzésére vonatkozó indítványát, melynek indokát a határozat későbbi részében megadja.

[8] A másodfokú nyilvános ülésen a védők indítványait fenntartották, míg II. r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[9] Az ítéltábla a bejelentett jogorvoslatok korlátai között bírálta felül az elsőfokú határozatot, tekintettel arra, hogy az ítélet ellen a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott korlátok között kizárólag a büntetés mértékének megváltoztatását célzó fellebbezéseket jelentettek be, ezért a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján csak erre a szűkebb körre terjedt ki. (Korlátozott felülbírálat).

[10] A felülbírálat terjedelmének meghatározásánál az ítéltábla figyelemmel volt a Be. 590. § (9) bekezdésében írtakra, mivel az elsőfokú bíróság ítélete több vádlottról rendelkezett, azonban VII. r., VIII. r., és IX. r. vádlottak tekintetében az elsőfokú ítélet 2021. február 12.-én jogerőre emelkedett, ezért a felülbírálat csak a fellebbezéssel érintett II. és IV. r. vádlottra terjedt ki.

[11] Korlátozott felülbírálat esetén a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontja alapján az eljárási szabályok megtartását csak abból a szempontból kellett vizsgálni, hogy az elsőfokú bíróság vétett-e olyan eljárási szabálysértést, ami szükségképpen az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Az ítéltábla ilyet nem tapasztalt.

[12] II. r. vádlott beismerő vallomásának elfogadása mindenben megfelelt a büntetőeljárási törvény előírásainak. Az elsőfokú bíróság a törvényi figyelmeztetések után alakszerű, kellően megindokolt végzésben döntött a beismerő vallomás, és a beismeréssel érintett körben a vádlott tárgyaláshoz való jogáról történő lemondás elfogadásáról.

[13] Ennek azért van jelentősége, mert a korlátozott felülbírálat esetén a másodfokú bíróságnak a Be. 591. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból kell kiindulnia, az ott megállapított tényállás rögzül. Ennek a tényállásnak részét

képezik a vádlott személyét érintően lefolytatott szakértői bizonyítás alapján megállapított tények is. Az kétségtelen, hogy az elsőfokú eljárás során az előkészítő ülésen a bűnösség beismerése esetén lehetőség van a vádirati tényállás megalapozottságát és a bűnösség kérdését nem érintő bizonyítás lefolytatására a Be. 505. § (1) bekezdés a) pontja alapján, azonban a törvényszék 57-es számú jegyzőkönyvének 4. oldalából tényszerűen megállapítható, hogy II. r. vádlott védője a korábban becsatolt elmeorvos szakértői véleményhez kapcsolódó bizonyítási indítványát visszavonta, melyhez II. r. vádlott is csatlakozott.

[14] A Be. 584. §. (3) bekezdés b) pontja alapján a fellebbező a Be. 583. § (3) bekezdése szerinti fellebbezését a későbbiekben a fellebbezéssel nem érintett rendelkezésre nem terjesztheti ki. Jelen ügyben ez történt. II. r. vádlott részéről a védelmi fellebbezések kizárólag az ítélet büntetés kiszabására vonatkozó részét támadták, mely a fentiek szerint nem terjeszthető ki, ezért a másodfokú eljárás során szakértő bizonyításnak, így tárgyalás tartásának sem volt helye. A védelmi bizonyítási indítvány elutasításának is ez volt az alapja.

[15] A Be. 590. § (5) bekezdés d) pontján alapul a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezés felülbírálata. Az e körben előterjesztett fellebbezések nem alaposak.

[16] A bűncselekmény tárgyi súlyát alapvetően meghatározza az a büntetési tétel, amely az adott bűncselekmény esetében az elkövetővel szemben kiszabható. Ez jelen esetben 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés.

[17] A Btk. 80. § (2) bekezdése szerint a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke az irányadó. Ez jelen esetben 7 év 6 hónap. Ehhez képest az elsőfokú bíróság jóval e törvényi középérték, sőt a törvényi minimum alatt határozta meg mindkét vádlott főbüntetésének mértékét.

[18] A törvényszék a vádlottak javára és terhére szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket helyesen tárta fel, és a büntetési célok elérésére alkalmas, a bünteteskiszabási elveknek megfelelő, tetterányos, az egyéniesítés követelményeit is kifejezésre juttató büntetéseket szabott ki, melyek megváltoztatása nem indokolt.

[19] Nem tévedett, amikor IV. r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtásának hosszabb időre történő felfüggesztéséről rendelkezett. Ennek során helyesen értékelte n IV. r. vádlott javára jóval kedvezőbb személyi körülményeit, illetve az életvitelében bekövetkezett pozitív változásokat. A szankció maximálisan megfelel az egyéniesítés, a fokozatosság és az ultima ratio elvének.

[20] Ezzel szemben II. r. vádlott büntetett előéletűként úgy valósította meg a terhére rótt bűncselekményt, hogy ellene az büntetőeljárás hatálya alatt újabb eljárás indult. Ezért vonatkozásában fel sem merülhet az egyébként is méltányosnak tekinthető büntetés további mérséklése.

[21] A korlátozott felülbírálat esetén a Be. 590. § (7) bekezdése alapján a másodfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, azonban az elsőfokú ítélet ezirányú rendelkezései felülbírálatra nem szorulnak.

[22] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával helybenhagyta.

[23] A jelen határozat elleni fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

Debrecen, 2021. június 30.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Elek Balázs sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 19.B.217/2020/57. sz. ítélete a fellebbezéssel érintett II. r., és IV. r. vádlott vonatkozásában a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. június 30.

Dr. Gömöri Olivér sk.

a tanács elnöke